

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Aduersus amarulentum pauperum fastidium condulcoratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63012)

DE ELEEMOSYNA.

& curiosus, is multo magis deum idē erga se facientem habebit. Ne loquamur igitur contra nos ipsos, sed etiam si propter socordiam & otium, eleemosynam petens accesserit, nihilo tamen minus demus. Et nos quippe multa propter socordiam delinquimus, imo quæ delinquimus omnia, ex socordia sunt. Nec tamen subito deus pœnas à nobis exigit, sed dato pœnitentiæ spatio, per singulos dies & pacit, & instruit ac docet, reliquaque omnia suppeditat, ut & nos hanc ipsius misericordiam amulemur. Gregorius Nazianzenus de pauperum cura oratione 16. Nec tantum delicijs nos immergamus, aut dei clementiam adeo contemnamus, ut pauperibus indignemur, etiam si non confestim ac pariter malitia iram inducat super peccatores, sed potius primam & præcipuam dei legem imitemur, quæ super iustos pluit & iniustos, qui solem suum omnibus pariter oriri finit.

*Aduersus amarulentum pauperum fastidium con-
dulcoratio.*

BASILIIUS in concione ne rebus tēporalibus affixi simus. Si uero astiterit paup nobis præ fame uix loqui potens, auersamur eum, qui eiusdē nobiscum naturæ est, abominamur, studiose ac festinanter præterimus, tanquam formidantes, ne etiam infelicitatis ipsius ex tardiore gressu participes fiamus. Et si quidem ad terram pronum se inclinauerit, ob calamitatem pudefiens, simulationis artificem ipsum esse dicimus. Si uero cōfidenter, propter grauem famis stimulum, nos aspiciat, impudentem

G V

DE ELEMOSYNA.

rursus appellamus ac uiolentum. Et si quidem integris uestibus cōtectus fuerit, quas forte aliquis ei dono dedit, uelut inexplibilem repellimus, & paupertatem ipsum simulare iuramus. Si uero putridis uelctur panniculis, rursus ut foetentem fugimus, & neq; conditoris nomen supplicatiōibus ammissens, neque assidue nos, ne in tales afflictiones collabamur, adiurans, immisericors propositum nostrum ille flectere potest. Quapropter grauiorem gehennæ ignem formido q̄ diuitis illius fuit.

Mitem ac facilem decet esse in præstando indigenti.

Iohannes Chrysostomus de Sacerdotio libro 3. Quo circa uir quidam sapiētissimus, humani ingenij auaritiā fastūque contemplatus, præterea intelligens paupertatis uim, naturamque tantum posse, ut uel generosissimum quēq; animum prosternat, cogatque identidem iisdem rebus postulandis impudentem esse, ut ne quis per pauperum efflagitationes ira excandesceret, tum uero assiduo illorum occursum irritatus illis aduersarius is fieret, qui opem afferre deberet, ipsum instruit ad se mitem, ac facilem indigenti præstandum. Pauperi, inquit, citra animi tui molestiam aurem inclina, atque illi pacifice humaneque respondero, ac missum faciens indigentem, eundemque irritantem (quid enim dicere quis ad illum possit, qui supplex iaceat?) cum eo sapiētissimus ille idem uerba facit, qui illius infirmitatem subleuare potest, exhortans, ut tum uultus mansuetudine, tum orationis humanitate, antequam ad largitionem descendat, illius animum erigat, excitetq;. Quod si quis destinatas uiduis facul